

Tiistai 6. syyskuuta 2005

P6_TC2-COD(2003)0107

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 6. syyskuuta 2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/.../EY antamiseksi kaivannaisteollisuuden jätehuollosta ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat EY:n perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komission tiedonannossa ”Turvallinen kaivostoiminta: viimeaikaisten kaivosonnettomuuksien jälkeiset toimet” mainitaan yhtenä ensisijaisena toimenä kaivannaisteollisuuden jätehuollon sääntelyaloite. Tämän toimen tarkoituksena on täydentää aloitteita, jotka perustuvat vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta annetun neuvoston direktiivin 96/82/EY muuttamisesta 16 päivänä joulukuuta 2003 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2003/105/EY ⁽⁴⁾, sekä parhaita käytettävissä olevia tekniikoita kaivostoiminnasta syntyvän sivukiven ja rikastusjätteen käsittelyssä koskevan asiakirjan laatimista ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti.
- (2) Euroopan parlamentti antoi 5 päivänä heinäkuuta 2001 antamassaan edellä mainittua tiedonantoa koskevassa päätöslauselmassa ⁽⁶⁾ täyden tukensa aikomukselle antaa kaivannaisteollisuuden jätehuoltoa koskeva direktiivi.
- (3) Kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1600/2002/EY ⁽⁷⁾ asetetaan tavoitteita jätteen osalta, joka kuitenkin syntyy: sen vaarallisuusastetta olisi alennettava ja sen pitäisi aiheuttaa mahdollisimman pieni riski; etusija olisi annettava jätteiden hyödyntämiselle ja erityisesti kierrätykselle; hävitettäväksi menevän jätteen määrän olisi oltava mahdollisimman vähäinen, ja se olisi hävitettävä turvallisesti, ja hävitettäväksi tarkoitettu jäte olisi käsiteltävä mahdollisimman lähellä sen syntypaikkaa sikäli kuin tämä ei vähennä jätteen käsittelytoimien tehokkuutta. Päätöksessä N:o 1600/2002/EY esitetään onnettomuuksiin liittyvänä ensisijaisena toimenä myös erityisesti kaivostoiminnasta aiheutuvien suuronnettomuuksien vaarojen torjuntaa ja kaivosjätettä koskevien toimenpiteiden kehittäminen. Päätöksessä N:o 1600/2002/EY mainitaan ensisijaisena toimenä myös kaivannaisteollisuuden kestävä hoidon edistäminen kyseisen teollisuuden ympäristövaikutusten vähentämiseksi.
- (4) Kaivannaisteollisuuden jätehuollosta ympäristölle tai ihmisten terveydelle mahdollisesti aiheutuvien haittavaikutusten torjumiseksi tai minimoimiseksi on yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteiden mukaisesti asetettava vähimmäisvaatimukset; tällaista jätettä ovat esimerkiksi rikastusjäte (mineraalien erilaisissa käsittelyissä jäljelle jäävä kiinteä tai lietmäinen jäte), sivukivi ja irtomaata (kaivannaistoiminnassa malmiin tai mineraaliesiintymään käsiksi pääsemiseksi siirrettävä aines, mukaan luettuna tuotannon valmisteluvaiheen aikana siirrettävä aines) ja pintamaata (maaperän ylin kerros), mikäli ne ovat jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY ⁽⁸⁾ määritelmän mukaista jätettä.

⁽¹⁾ EUVL C 80, 30.3.2004, s. 35.

⁽²⁾ EUVL C 109, 30.4.2004, s. 33.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 31. maaliskuuta 2004 (EUVL C 103 E, 29.4.2004, s. 634), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 12. huhtikuuta 2005 (EUVL C 172 E, 12.7.2005, s. 1), ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. syyskuuta 2005.

⁽⁴⁾ EUVL L 345, 31.12.2003, s. 97.

⁽⁵⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ EYVL C 65 E, 14.3.2002, s. 382.

⁽⁷⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

Tiistai 6. syyskuuta 2005

- (5) Kestävää kehitystä käsitelleessä Yhdistyneiden Kansakuntien vuoden 2002 huippukokouksessa hyväksytyyn kestävästä kehityksestä koskevan Johannesburgin täytäntöönpanosuunnitelman 24 kohdan mukaan on tarpeen suojella taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen luonnonvaraperustaa ja kääntää nykyinen luonnonvarojen heikentävä kehityssuunta hallinnoimalla luonnonvaraperustaa kestäväällä ja integroidulla tavalla.
- (6) Tämän direktiivin olisi näin ollen katettava maalla harjoitettavan kaivannaisteollisuuden jätehuolto eli mineraalivarojen etsinnässä, louhinnassa (tuotannon valmisteluvaihe mukaan luettuna), rikastuksessa ja varastoinnissa sekä louhosten toiminnassa syntyvien jätteiden käsittely. Tällaisen jätehuollon olisi kuitenkin vastattava periaatteita ja tärkeysjärjestyksiä, jotka on vahvistettu direktiivissä 75/442/ETY, jota sen 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan mukaisesti sovelletaan edelleen tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jääviin kaivannaisteollisuuden jätehuoltoonäkökohtiin.
- (7) Kaksinkertaisen työn ja suhteettoman suurten hallinnollisten vaatimusten välttämiseksi tämän direktiivin soveltamisala olisi rajattava kattamaan ne tietyt toiminnot, joita pidetään ensisijaisina direktiivin tavoitteiden saavuttamisen kannalta.
- (8) Tämän direktiivin säännöksiä ei näin ollen pitäisi soveltaa jätevirtoihin, jotka syntyvät mineraalien louhinta- ja rikastamistoimintojen yhteydessä mutta eivät ole suoraan sidoksissa louhinta- tai rikastusprosessiin, esimerkiksi elintarvikkejätteisiin, jäteöljyihin, romuajoneuvoihin, käytettyihin paristoihin ja akkuihin. Tällaisen jätteen huoltoon olisi sovellettava direktiivin 75/442/ETY tai kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY⁽¹⁾ säännöksiä tai muuta asiaa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä; näitä säännöksiähan sovelletaan esimerkiksi etsintä-, louhinta- tai rikastuspaikalla syntyvään jätteeseen, joka myöhemmin kuljetetaan paikkaan, joka ei ole tämän direktiivin mukainen jätealue.
- (9) Tätä direktiiviä ei myöskään pitäisi soveltaa mineraalivarojen offshore-etsinnässä, -louhinnassa ja -rikastuksessa syntyvään jätteeseen eikä veden johtamiseen ja pumpatun pohjaveden palauttamiseen samaan pohjaveteen, kun taas pysyvään jätteeseen, mineraalivarojen etsinnästä syntyvään ei-vaaralliseen jätteeseen, pilaantumattomaan maa-ainekseen ja turpeen nostosta, käsittelystä ja varastoinnista syntyvään jätteeseen tulisi soveltaa vain vähäisempiä vaatimuksia, koska niiden ympäristöriskit ovat pienemmät. Jäsenvaltiot voivat lieventää tai jättää soveltamatta eräitä vaatimuksia ei-vaarallisen muun kuin pysyvän jätteen osalta. Näitä poikkeuksia ei kuitenkaan tulisi soveltaa A-luokkaan kuuluviin jätealueisiin.
- (10) Kaivannaisteollisuuden mahdollisesti radioaktiivisiin jätteisiin tätä direktiiviä sovellettaisiin siten, että se ei koskisi radioaktiivisuuteen liittyviä **erityisnäkökohtia**.
- (11) **Direktiivissä** 75/442/ETY ja erityisesti sen 3 ja 4 artiklassa yksilöityjen periaatteiden ja tärkeysjärjestyksen noudattamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaivannaisteollisuuden toiminnanharjoittajat toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet kaivannaisteollisuudessa syntyvästä jätteestä ympäristölle tai ihmisten terveydelle aiheutuvien tosiasiallisten tai mahdollisten haittojen estämiseksi tai vähentämiseksi sikäli kuin mahdollista.
- (12) Näiden toimenpiteiden olisi perustuttava muun muassa direktiivissä 96/61/EY määriteltyyn parhaan käytettävissä olevan tekniikan käsitteeseen, ja tällaista tekniikkaa käytettäessä jäsenvaltioiden asiana on määrittää, miten jätealueen tekniset erityispiirteet, sen maantieteellinen sijainti ja paikalliset ympäristöolosuhteet otetaan tarvittaessa huomioon.
- (13) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaivannaisteollisuuden toiminnanharjoittajat laativat kaivannaisjätteen **ehkäisemistä**, hyödyntämistä ja hävittämistä koskevat asianmukaiset jätehuoltosuunnitelmat. Tällaiset suunnitelmat olisi laadittava siten, että niillä varmistetaan jätehuoltovaihtoehtojen asianmukainen suunnittelu jätteen määrän ja haitallisuuden minimoimiseksi ja jätteen hyödyntämisen edistämiseksi. Lisäksi kaivannaisteollisuuden jätteet olisi määriteltävä niiden koostumuksen mukaan sen varmistamiseksi, että niiden reaktiot olisivat mahdollisimman pitkälti ennakoitavissa.

(¹) EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

Tiistai 6. syyskuuta 2005

- (14) Onnettomuusriskien minimoimiseksi ja ympäristön ja ihmisten terveyden suojelemiseksi mahdollisimman hyvin jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että jokainen A-luokkaan kuuluvan jätealueen toiminnanharjoittaja laatii jätteistä aiheutuvien suuronnettomuuksien torjuntaa koskevat toimintaperiaatteet ja soveltaa niitä. Torjuntatoimenpiteiden osalta niihin tulisi sisältyä turvallisuusjohtamisjärjestelmien laatiminen, onnettomuustapauksissa käytettävät pelastussuunnitelmat ja turvallisuustietojen levittäminen henkilöille, joihin suuronnettomuudella todennäköisesti olisi vaikutuksia. Toiminnanharjoittajat olisi velvoitettava antamaan onnettomuustapauksissa toimivaltaisille viranomaisille kaikki asiaa koskevat tiedot, jotka ovat tarpeen tosiasiallisten ja mahdollisten ympäristöhaittojen lieventämiseksi. Näitä erityisvaatimuksia ei tulisi soveltaa niihin kaivannaisteollisuuden jätealueisiin, jotka kuuluvat direktiivin 96/82/EY soveltamisalaan.
- (15) Jätealuetta ei pitäisi luokitella A-luokkaan yksinomaan sellaisten riskien perusteella, jotka kohdistuvat kaivannaisteollisuuden työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojeluun ja joita koskee muu yhteisön lainsäädäntö, erityisesti direktiivit 92/91/ETY⁽¹⁾ ja 92/104/ETY⁽²⁾.
- (16) Kaivannaisteollisuuden jätehuollon erityispiirteiden vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön erityiset hakemus- ja lupamenettelyt tällaisten jätteiden vastaanottoon käytettävien jätealueiden osalta. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset säännöllisin väliajoin tarkastelevat uudelleen ja tarvittaessa ajantasaistavat lupaehtoja.
- (17) Jäsenvaltiot olisi velvoitettava varmistamaan, että tiedon saatavuudesta, yleisön osallistumisesta päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuudesta ympäristöasioissa 25 päivänä kesäkuuta 1998 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimuksen (Århusin yleissopimus) mukaisesti yleisölle tiedotetaan jätehuoltolupahakemuksista ja niitä, joita asia koskee, kuullaan ennen jätehuoltoluvan myöntämistä.
- (18) On tarpeen ilmoittaa selvästi ne vaatimukset, jotka kaivannaisteollisuuden jätealueiden olisi täytettävä sijainnin, hoidon, valvonnan ja käytöstä poistamisen sekä sellaisten ehkäisevien ja suojelevien toimien osalta, jotka on toteutettava minkä tahansa ympäristöuhan torjumiseksi lyhyellä ja pitkällä aikavälillä sekä erityisesti suotoveden maaperään suotautumisen aiheuttaman pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi.
- (19) On tarpeen määritellä selkeästi A-luokkaan kuuluvat kaivannaisteollisuuden jätealueet ottaen huomioon tällaisten jätealueiden toiminnasta tai niissä tapahtuneesta onnettomuudesta, jossa jätettä pääsee jätealueen ulkopuolelle, seuraavat todennäköiset vaikutukset.
- (20) Jätteeseen, joka sijoitetaan takaisin tyhjiin louhoksiin joko niiden kunnostamista varten tai mineraalien louhintaprosessiin liittyvässä rakentamistarkoituksessa, kuten koneille tarkoitettujen kulkuteiden, kuljetusluiskien, väliseinien, suojaesteiden tai -vallien rakentamiseksi tyhjiin louhoksiin tai niiden ylläpitämiseksi, on myös sovellettava tiettyjä vaatimuksia pintavesien ja/tai pohjavesien suojelemiseksi, tällaisen jätteen vakauden turvaamiseksi ja soveltuvan seurannan järjestämiseksi sen jälkeen, kun tällainen toiminta on päättynyt. Vastaavasti tällaiseen jätteeseen ei tulisi soveltaa tämän direktiivin yksinomaan "jätealueita" koskevia vaatimuksia, paitsi niitä, jotka on mainittu tyhjiä kaivoksia koskevassa erityissäännöksessä.
- (21) Jotta voitaisiin taata kaivannaisteollisuuden jätealueiden asianmukainen rakentaminen ja kunnossapito, jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tällaisten jätealueiden suunnittelu, sijoittaminen ja hoidon suorittavat henkilöt, joilla on siihen tekninen pätevyys. On tarpeen varmistaa, että toiminnanharjoittajan ja henkilökunnan saama koulutus ja hankkima tieto takaa heille tarvittavat taidot. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten olisi saatava varmuus siitä, että toiminnanharjoittaja varmistaa uuden jätealueen rakentamiseen ja kunnossapitoon sekä olemassa olevan jätealueen laajennukseen tai muuttamiseen soveltuvat järjestelyt, myös jätealueen käytöstä poistamisen jälkeisenä aikana.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 92/91/ETY, annettu 3 päivänä marraskuuta 1992, vähimmäisvaatimuksista porausta käyttävän kaivannaisteollisuuden työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun parantamiseksi (yhdestoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EYVL L 348, 28.11.1992, s. 9).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 92/104/ETY, annettu 3 päivänä joulukuuta 1992, vähimmäisvaatimuksista avo- ja kaivoslouhintateollisuuden työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun parantamiseksi (kahdestoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EYVL L 404, 31.12.1992, s. 10).

Tiistai 6. syyskuuta 2005

- (22) On tarpeen ottaa käyttöön seurantamenettelyt, joita sovelletaan jätealueiden käytön aikana ja käytöstä poistamisen jälkeen. Olisi säädettävä A-luokkaan kuuluvien jätealueiden osalta käytöstä poistamisen jälkeisestä seuranta- ja valvontakaudesta, joka on suhteessa kyseisen jätealueen aiheuttamaan riskiin, samalla tavalla kuin direktiivi 1999/31/EY edellyttää.
- (23) On tarpeen määrittellä, milloin ja miten kaivannaisteollisuuden jätealueet tulisi poistaa käytöstä, ja asettaa toiminnanharjoittajalle käytöstä poistamisen jälkeistä aikaa koskevat velvoitteet ja vastuut.
- (24) Jäsenvaltioiden olisi veloitettava kaivannaisteollisuuden toiminnanharjoittajat seuraamaan ja valvomaan jätealueitaan vesien ja maaperän pilaantumisen estämiseksi ja jätealueista ympäristölle tai ihmisten terveydelle mahdollisesti aiheutuvien haittavaikutusten havaitsemiseksi. Jotta minimoidaan veden pilaantuminen, jätteen **päästäminen** vastaanottaviin vesistöihin olisi **kielletävä, ellei sen voida ennalta osoittaa olevan** yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston **direktiivin** 2000/60/EY⁽¹⁾ **mukaista**. Lisäksi rikastusjätettä sisältävien altaiden syanidi- ja syanidihdistepitoisuuksia tietyillä kaivannaisteollisuuden aloilla olisi niiden haitallisuuden ja myrkyvaikutusten vuoksi vähennettävä alhaisimmalle mahdolliselle tasolle käyttäen parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa. Pitoisuuksille olisi vastaavasti ja joka tapauksessa tämän direktiivin erityisvaatimusten mukaisesti asetettava enimmäismäärät tällaisten vaikutusten torjumiseksi.
- (25) Kaivannaisteollisuuden jätealueesta vastaavaa toiminnanharjoittajaa olisi vaadittava asettamaan jäsenvaltioiden erikseen päättämien menettelyjen mukaisesti rahoitusvakuus tai vastaava sen varmistamiseksi, että kaikki lupavelvoitteet täytetään, mukaan luettuina paikan käytöstä poistamiseen ja sen jälkeiseen aikaan liittyvät velvoitteet. Rahoitusvakuuden olisi oltava riittävä kattamaan **jätealueen vaikutusalueella olevan maan** kunnostaminen, josta huolehtii soveltuvalta tavalla pätevä ja riippumaton kolmas osapuoli. On aiheellista, että tällainen vakuus asetetaan ennen kuin jätettä aletaan sijoittaa jätealueelle ja että sen määrä säännöllisesti mukautetaan. Lisäksi aiheuttamisperiaatteen ja ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemiseksi ja korjaamiseksi 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EY⁽²⁾ mukaisesti on tärkeää tehdä selväksi, että kaivannaisteollisuuden jätealueesta vastaavilla toiminnanharjoittajilla on asianmukainen vastuu toiminnastaan aiheutuneista ympäristövahingoista tai tällaisten vahinkojen välittömästä uhkasta.
- (26) Sellaisten kaivannaisteollisuuden jätealueiden toiminnan osalta, joilla todennäköisesti on merkittäviä rajat ylittäviä haitallisia vaikutuksia ympäristöön ja niistä mahdollisesti aiheutuvia riskejä ihmisten terveydelle toisen jäsenvaltion alueella, olisi oltava yhteiset menettelytavat naapurusmaiden välisen kuulemisten helpottamiseksi. Tämä olisi toteutettava sen varmistamiseksi, että viranomaisien välillä vaihdetaan riittävästi tietoja ja yleisölle tiedotetaan asianmukaisesti kaikista jätealueista, joilla voi olla haitallisia vaikutuksia ympäristöön kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa.
- (27) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset perustavat kaivannaisteollisuuden jätealueiden tehokkaan tarkastus- tai vastaavan valvontajärjestelmän. Ennen jätteen sijoittamisen aloittamista olisi tarkastettava, että lupaehtoja on noudatettu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toiminnanharjoittajan lupavelvoitteita. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että toiminnanharjoittajat seuraajineen pitävät ajantasaisesti kirjaa tällaisista jätealueista ja että toiminnanharjoittajat siirtävät jätealueen tilaa ja toimintaa koskevat tiedot seuraajilleen.
- (28) Jäsenvaltioiden olisi toimitettava säännöllisesti komissiolle kertomukset tämän direktiivin täytäntöönpanosta, mukaan luettuina tiedot onnettomuuksista ja läheltä piti -tilanteista. Komission olisi raportoitava näiden kertomusten perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

(¹) EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä N:o 2455/2001/EY (EYVL L 331, 15.12.2001, s. 1).

(²) EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56.

Tiistai 6. syyskuuta 2005

- (29) Jäsenvaltioiden olisi laadittava tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta langetettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja varmistettava, että ne pannaan täytäntöön. Tällaisten seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (30) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että luetteloidaan niiden alueella sijaitsevat *paikat, koska nämä paikat aiheuttavat usein hyvin suuren ympäristöriskin. Jäsenvaltiot ja yhteisö ovat vastuussa käytöstä poistettujen paikkojen kunnostamisesta, jolla on todennäköisesti vakavia ympäristövaikutuksia. Siksi luetteloiden laatimiseen ja tällaisten paikkojen puhdistamiseen olisi voitava käyttää rakennerahastoja ja muuta asianmukaista yhteisön rahoitusta.*
- (31) Komission olisi varmistettava riittävä tieteellisten ja teknisten tietojen vaihto siitä, miten jäsenvaltioissa luetteloidaan käytöstä poistetut jätealueet ja kehitetään menetelmät jäsenvaltioiden auttamiseksi tämän direktiivin noudattamisessa käytöstä poistettujen jätealueiden kunnostamisen osalta. Olisi myös varmistettava parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskeva tietojen vaihto jäsenvaltioiden sisällä ja niiden välillä.
- (32) Tämä direktiivi voisi olla hyödyllinen ja käyttökelpoinen väline tarkistettaessa, että yhteisön kehitysyhteistyörahoitusta saaviin hankkeisiin sisältyvät tarpeelliset toimenpiteet kielteisten ympäristövaikutusten estämiseksi tai minimoimiseksi. Tällainen lähestymistapa on perustamissopimuksen 6 artiklan mukainen erityisesti siltä osin, että ympäristönsuojeluvaatimukset sisällytetään yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikkaan.
- (33) Tämän direktiivin tavoitetta eli kaivannaisteollisuuden jätehuollon parantamista ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimiessa yksin, koska huonosti hoidettuna tällainen jätehuolto voi aiheuttaa valtioiden rajat ylittävää pilaantumista. Aiheuttamisperiaatteen mukaan myös kaivannaisteollisuudesta peräisin olevasta jätteestä ympäristölle aiheutuneet vahingot on otettava huomioon, ja kyseisen periaatteen eri maissa erilaisen soveltamisen vuoksi talouden toimijoille koitua taloudellinen rasite voi olla eri maissa varsin erilainen. Kun kaivannaisteollisuuden jätehuoltoa ohjataan kansallisella politiikalla, on vaikea saavuttaa tavoite, jonka mukaan varmistetaan turvallisuuden ja vastuullisuuden vähimmäistaso tällaisen jätteen huollossa ja maksimoidaan tällaisen jätteen hyödyntäminen koko yhteisössä. Koska sen tähden tämän direktiivin tavoite voidaan direktiivin laajuuden ja vaikutusten vuoksi paremmin saavuttaa yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimia perustamissopimuksen 5 artiklaan sisältyvän toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artikkelissa tarkoitettun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei mennä pidemmälle kuin on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.
- (34) Tämän direktiivin täytäntöönpanoon tarvittavat toimenpiteet on hyväksyttävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (35) Sellaisten jätealueiden toimintaa, jotka ovat olemassa ajankohtana, jona tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, olisi säänneltävä ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet tällaisten jätealueiden mukauttamiseksi tämän direktiivin vaatimukseen määrätyn ajanjakson kuluessa.
- (36) Jäsenvaltioita kannustetaan paremmasta lainsäädännöstä toimielinten välillä tehdyn sopimuksen⁽²⁾ 34 kohdan mukaisesti laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omat taulukkonsa, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.
- (37) *Koska direktiivi on ympäristönsuojelun kannalta merkittävä, olisi suotavaa, että tulevat jäsenvaltiot ottaisivat sen huomioon jo liittymistään edeltävässä vaiheessa ja soveltaisivat sitä johdonmukaisesti heti liittymisajankohdasta alkaen,*

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Aihe

Tässä direktiivissä vahvistetaan toimenpiteet, menettelyt ja ohjeet kaivannaisteollisuuden jätehuollosta ympäristöön, erityisesti veteen, ilmaan, maaperään, elämistöön ja kasvistoon sekä maisemaan, aiheutuvien haitallisten vaikutusten ja niistä ihmisten terveydelle aiheutuvien riskien torjumiseksi ja vähentämiseksi mahdollisuuksien mukaan.

Jotta perustamissopimuksen 6 artiklaa sovellettaisiin yhdenmukaisella tavalla, ympäristönsuojeluvaatimukset on sisällytettävä yhteisön politiikkojen täytäntöönpanoon ja toimintoihin niin, että voidaan edistää kestävä kehitystä.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tämä direktiivi koskee sellaisten jätteiden käsittelyä, jotka syntyvät mineraalivarojen etsinnässä, louhinnassa, rikastuksessa ja varastoinnissa sekä louhosten toiminnassa, jäljempänä "kaivannaisjäte", 2 ja 3 kohdassa vahvistetuina poikkeuksina.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta:

- a) mineraalivarojen etsinnästä, louhinnasta tai rikastuksesta ja louhosten toiminnasta aiheutuvaan jätteeseen, joka ei suoraan synny näiden toimintojen tuloksena;
- b) jätteeseen, joka syntyy mineraalivarojen offshore-etsinnässä, -louhinnassa ja -rikastuksessa;
- c) direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan j alakohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa määriteltyyn veden johtamiseen ja pumpatun pohjaveden palauttamiseen samaan pohjaveteen siinä määrin, kuin se on sallittu kyseisessä artiklassa.

3. Mineraalivarojen etsinnästä, louhinnasta, rikastamisesta ja varastoinnista ja louhosten toiminnasta syntyvään pysyvään jätteeseen ja pilaantumattomaan maa-ainekseen sekä turpeen nostosta, käsittelystä ja varastoinnista syntyvään jätteeseen ei sovelleta 7 ja 8 artiklaa, 11 artiklan 1 ja 3 kohtaa, 12 artiklaa, 13 artiklan 6 kohtaa eikä 14 ja 16 artiklaa, ellei niitä sijoiteta A-luokkaan kuuluvalla jätealueelle.

Toimivaltainen viranomainen voi lieventää näitä vaatimuksia tai jättää ne soveltamatta mineraalivarojen etsinnästä, öljyn ja muiden evaporiittien kuin kipsin ja anhydriitin etsintää lukuun ottamatta, aiheutuvan ei-vaarallisen jätteen sijoittamisen osalta sekä pilaantumattoman maa-aineksen ja turpeen nostosta, käsittelystä ja varastoinnista syntyvän jätteen sijoittamisen osalta, mikäli se katsoo, että 4 artiklan vaatimukset täyttyvät.

Jäsenvaltiot voivat lieventää tai jättää soveltamatta 11 artiklan 3 kohdan, 12 artiklan 5 ja 6 kohdan, 13 kohdan 6 kohdan sekä 14 ja 16 artiklan vaatimuksia ei-vaarallisen muun kuin pysyvän jätteen osalta, ellei niitä sijoiteta A-luokkaan kuuluvalla jätealueelle.

4. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaan jätteeseen ei sovelleta direktiiviä 1999/31/EY, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muun yhteisön lainsäädännön soveltamista.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) "jätteellä" samaa kuin direktiivin 75/442/EY 1 artiklan a alakohdassa;
- 2) "vaarallisella jätteellä" samaa kuin vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/EY 1 artiklan 4 kohdassa⁽¹⁾

⁽¹⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/31/EY (EYVL L 168, 2.7.1994, s. 28).

Tiistai 6. syyskuuta 2005

- 3) "pysyvällä jätteellä" jätettä, jossa ei tapahdu olennaisia fysikaalisia, kemiallisia tai biologisia muutoksia. Pysyvä jäte ei liukene, pala tai muutoin reagoi fysikaalisesti tai kemiallisesti, hajoa biologisesti tai vaikuta haitallisesti muihin aineisiin, joiden kanssa se joutuu kosketuksiin, siten, että se todennäköisesti aiheuttaisi ympäristön pilaantumista tai vaaraa ihmisten terveydelle. Jätteiden kokonaishuuhoutumisen ja niiden sisältämien haitallisten aineiden kokonaispitoisuuden samoin kuin suotoveden myrkyllisyyden ympäristölle on oltava merkityksetöntä, eikä niistä ennen kaikkea saa aiheutua vaaraa pintaveden ja/tai pohjaveden laadulle;
- 4) "pilaantumattomalla maa-aineksella" maa-ainesta, joka on otettu maaperän ylimmästä kerroksesta kaivannaistoiminnan aikana ja jota ei pidetä pilaantuneena sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan, jossa paikka sijaitsee, eikä yhteisön lainsäädännön mukaan;
- 5) "mineraalivaroilla" tai "mineraalilla" orgaanisen tai epäorgaanisen aineen, kuten energiapolttoaineen, metallimalmin, teollisuusmineraalin ja rakennusmineraalin, mutta ei veden, luonnollista esiintymää maankuoressa;
- 6) "kaivannaisteollisuudella" kaikkia laitoksia ja yrityksiä, jotka harjoittavat kaupallisessa tarkoituksessa mineraalivarojen louhintaa maan pinnalla tai maan alla, mukaan luettuina louhinta porausreiän kautta tai louhitun aineen rikastus;
- 7) "offshorella" tarkoitetaan meren ja merenpohjan aluetta, joka ulottuu tavanomaisen tai keskimääräisen vuoroveden laskuveden rajasta ulospäin;
- 8) "rikastuksella" mineraalivaraille esimerkiksi louhoksilla tehtävää mekaanista, fyysistä, biologista, lämpökäsittely- tai kemiallista prosessia tai näiden prosessien yhdistelmää mineraalien erottamiseksi, mukaan lukien koon muuttaminen, luokittelu, erottaminen ja uuttaminen, sekä aikaisemmin käytöstä poistetun jätteen jälleenkäsittelyä, ei kuitenkaan **sulatusprosesseja, muita lämpökäsittelyprosesseja kuin kalkkikiven polttamista** eikä metallurgisia toimintoja;
- 9) "rikastusjätteellä" kiinteää tai lietemäistä jätettä, joka jää jäljelle mineraalien erotusprosesseissa (esimerkiksi murskaus, jauhatus, kokoerotus, vaahdotus ja muut fysikaaliskemialliset tekniikat), joilla arvo-mineraalit erotetaan arvottomasta kiviaineksesta;
- 10) "kasalla" maan päälle järjestettyä aluetta, jolle kiinteä jäte sijoitetaan;
- 11) "padolla" rakennetta, jonka tarkoituksena on pitää vesi **tai** jäte altaassa ja rajata ne siihen;
- 12) "altaalla" luonnollista tai järjestettyä aluetta, johon sijoitetaan hienojakoinen jäte, useimmiten rikastusjäte, sekä vaihteleva määrä vettä, joka on peräisin mineraalivarojen rikastuksesta ja prosessivesien selkeytyksestä ja kierrätyksestä;
- 13) "heikkoon happoon liukenevalla syanidilla" syanidia ja syanidiyhdisteitä, jotka liukenevat heikkoon happoon määrätyllä pH-tasolla;
- 14) "suotovedellä" mitä tahansa nestettä, joka suotautuu sijoitetun jätteen läpi ja pääsee jätealueelta tai pysyy siellä, mukaan luettuina pilaantunut valuma, ja jolla voi ilman asianmukaista käsittelyä olla haitallisia vaikutuksia ympäristöön;
- 15) "jätealueella" mitä tahansa aluetta, joka on osoitettu kiinteässä tai nestemäisessä olomuodossa taikka luoksena tai lietteenä olevan kaivannaisjätteen kokoamiseen ja sijoittamiseen seuraaviksi ajanjaksoiksi:
 - A-luokkaan kuuluviin jätealueiden ja jätehuoltosuunnitelmassa vaarallisiksi määriteltyjen jätteiden jätealueiden osalta ei määrääaikaa;
 - yli kuuden kuukauden määräaika odottamattomien vaarallisten jätteiden jätealueille;
 - yli vuoden määräaika ei-vaarallisen muun kuin pysyvän jätteen jätealueille;
 - yli kolmen vuoden määräaika pilaantumattoman maa-aineksen, etsinnästä aiheutuvan ei-vaarallisen jätteen, turpeen nostosta, käsittelystä ja varastoinnista syntyvän jätteen ja pysyvän jätteen jätealueiden osalta.

Tiistai 6. syyskuuta 2005

Tällaisiin jätealueisiin katsotaan kuuluvan pato tai muu rakenne, jonka tarkoituksena on pitää sisäpuolellaan, pidättää, rajata tai muutoin tukea tällaista paikkaa, samoin kuin esimerkiksi kasat ja altaat; tällaisiin alueisiin eivät kuitenkaan sisälly tyhjiksi jääneet louhokset, joihin jäte sijoitetaan takaisin mineraalien louhinnan jälkeen kunnostamista ja rakentamista varten;

- 16) "suuronnettomuudella" missä tahansa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvassa laitoksessa kaivannaisjätehuoltoon liittyvän toiminnan aikana paikalla aiheutunutta tapahtumaa, josta koituu vakava vaara ihmisten terveydelle ja/tai ympäristölle joko välittömästi tai pitkän ajan kuluessa kyseisellä paikalla tai muualla;
- 17) "vaarallisella aineella" sellaista ainetta, sekoitusta tai valmistetta, joka on vaarallinen neuvoston direktiivissä 67/548/ETY⁽¹⁾ tai direktiivissä 1999/45/EY⁽²⁾ tarkoitetulla tavalla;
- 18) "parhaalla käytettävissä olevalla tekniikalla" samaa kuin direktiivin 96/61/EY 2 artiklan 11 kohdassa;
- 19) "vastaanottavalla vesistöllä" pintavettä, pohjavettä, jokisuiden vaihtumisasialueita sekä rannikkovesiä siten kuin ne on määritelty direktiivin 2000/60/EY 2 artiklan 1, 2, 6 ja 7 kohdassa;
- 20) "kunnostamisella" jätealueen vaikutusalueella olevan maan käsittelyä siten, että maa palautetaan tyydyttävään tilaan ottaen erityisesti huomioon maaperän laatu, luonnonvaraisten kasvien ja eläinten, luonnollisten elinympäristöjen, makean veden vesistöjen ja maisemien osalta sekä soveltuva hyötykäyttö;
- 21) "etsinnällä" muiden kuin taloudellisesti arvottomien mineraaliesiintymien etsintää, johon luetaan mukaan näytteenotto, kokoomänäytteiden otto, kairaus ja tutkimusojien kaivaminen mutta ei töitä, jotka ovat tarpeen kyseisten esiintymien kehittämiseksi, eikä toimia, jotka liittyvät välittömästi olemassa olevaan louhintatoimintaan;
- 22) "yleisöllä" yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä ja, kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti, näiden henkilöiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä;
- 23) "niillä, joita asia koskee" yleisöä, joihin tämän direktiivin 6 ja 7 artiklan mukainen ympäristöalan päätöksenteko vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa tai joita se koskee; tässä määritelmässä katsotaan, että edellä mainitut päätökset koskevat ympäristönsuojelua varten perustettuja, kansallisen lainsäädännön vaatimuksia noudattavia kansalaisjärjestöjä;
- 24) "toiminnanharjoittajalla" luonnollista tai oikeushenkilöä, joka vastaa kaivannaisjätteen huollosta sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jossa kyseinen jätehuolto suoritetaan, myös kaivannaisjätteen väliaikaisen varastoinnin osalta ja toiminnan sekä käytöstä poistamisen jälkeisenä aikana;
- 25) "jätteen haltijalla" jätteen tuottajaa taikka luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka hallussa kaivannaisjäte on;
- 26) "pätevällä henkilöllä" luonnollista henkilöä, jolla on kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä määritelty tekninen tuntemus ja kokemus suorittaa tästä direktiivistä johtuvat tehtävät;
- 27) "toimivaltaisella viranomaisella" yhtä tai useampaa viranomaista, jonka jäsenvaltio nimeää vastuulliseksi tästä direktiivistä aiheutuvien tehtävien suorittamisesta;
- 28) "paikalla" kaikkea selkeästi määritetyllä maantieteellisellä alueella sijaitsevaa maata, joka on toiminnanharjoittajan valvonnan alainen;
- 29) "merkittävällä muutoksella" jätealueen rakenteen tai toiminnan muutosta, jolla voi toimivaltaisen viranomaisen mielestä olla merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ihmisten terveydelle tai ympäristölle.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 67/548/ETY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1967, vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (EYVL 196, 16.8.1967, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2004/73/EY (EUVL L 152, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/45/EY, annettu 31 päivänä toukokuuta 1999, vaarallisten valmistusten luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (EYVL L 200, 30.7.1999, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 2004/66/EY (EUVL L 168, 1.5.2004, s. 35).

Tiistai 6. syyskuuta 2005

4 artikla

Yleiset vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaivannaisjätteiden huolto tapahtuu vaarantamatta ihmisten terveyttä ja käyttämättä menettelyjä tai menetelmiä, joista voi aiheutua vahinkoa ympäristölle, ja erityisesti vaarantamatta vesiä, ilmaa, maaperää sekä eläimistöä ja kasvistoa, tuottamatta melu- tai hajuhaittoja ja aiheuttamatta haittaa maisemalle tai erityisalueille. Jäsenvaltioiden on lisäksi toteutettava tarvittavat toimenpiteet jätealueen kaivannaisjätteen hylkäämisen, poisheittäminen tai valvomattoman sijoittamisen kieltämiseksi.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet torjuakseen tai vähentääkseen sikäli kuin mahdollista kaikki kaivannaisjätteiden huollosta johtuvat haitalliset vaikutukset ympäristölle ja ihmisten terveydelle. Tähän sisältyy jätealueen hoito, myös kyseisen jätealueen käytöstä poistamisen jälkeen, sekä kyseiseen jätealueeseen liittyvien suuronnettomuuksien torjunta ja tällaisista onnettomuuksista ympäristölle ja ihmisten terveydelle aiheutuvien seurausten rajoittaminen.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet perustuvat muun muassa parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan siten, että yhdenkään tekniikan tai erityisen teknologian käyttöä ei määrätä pakolliseksi mutta otetaan huomioon jätealueen tekniset erityispiirteet, sen maantieteellinen sijainti ja paikalliset ympäristöolosuhteet.

5 artikla

Jätehuoltosuunnitelma

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja laatii kaivannaisjätteen minimointia, käsittelyä, hyödyntämistä ja sijoittamista koskevat soveltuvat jätehuoltosuunnitelmat **ottaen huomioon kestävän kehityksen periaatteen**.
2. Jätehuoltosuunnitelman tavoitteena on:
 - a) torjua ja vähentää jätteen syntymistä ja vähentää jätteen haitallisuutta ottaen erityisesti huomioon:
 - i) **jätehuollon vaihtoehdot** suunnitteluvaiheessa ja mineraalien louhinta- ja rikastusmenetelmiä valittaessa;
 - ii) muutokset, joita kaivannaisjätteessä mahdollisesti tapahtuu maanpäällisen alueen laajetessa ja jätteen joutuessa maanpäällisiin olosuhteisiin;
 - iii) kaivannaisjätteen palauttaminen mineraalien louhinnan jälkeen tyhjän louhokseen, siltä osin kuin se on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa eikä aiheuta haittaa ympäristölle yhteisön nykyisten ympäristönormien ja tämän direktiivin asiaankuuluvien vaatimusten mukaisesti;
 - iv) pintamaan asettaminen takaisin paikoilleen jätealueen käytöstä poistamisen jälkeen tai, jos tämä ei ole käytännössä toteutettavissa, pintamaan käyttö uudelleen muualla;
 - v) aiempaa vaarattomampien aineiden käyttö mineraalivarojen rikastuksessa;
 - b) kaivannaisjätteen hyödyntämisen edistäminen kierrättämällä jätettä tai käyttämällä se uudelleen, jos tästä ei ole haittaa ympäristölle yhteisön nykyisten ympäristönormien ja tämän direktiivin asiaankuuluvien vaatimusten mukaisesti;
 - c) kaivannaisjätteen lyhyen ja pitkän aikavälin turvallisen hävittämisen varmistaminen erityisesti siten, että jo jätealueen suunnitteluvaiheessa kiinnitetään huomiota jätehuoltoon jätealueen toiminnan aikana ja käytöstä poistamisen jälkeen ja että valitaan suunnitelma, joka **ehkäisee tai ainakin minimoi jätealueelta peräisin olevista, ilma- tai vesiteitse kulkeutuvista epäpuhtauksista aiheutuvat pitkäaikaiset kielteiset vaikutukset ja jolla varmistetaan kaivostoimintaa edeltäneen ajanjakson mukaisen maanpinnan ylittävän padon tai jätetkasan geotekninen vakaus pitkäällä aikavälillä**.

Tiistai 6. syyskuuta 2005

3. Jätehuoltosuunnitelman on sisällettävä ainakin seuraavat seikat:
- a) tarvittaessa liitteessä III vahvistettujen perusteiden mukainen jätealueen ehdotettu luokka:
 - jos vaaditaan A-luokkaan kuuluva jätealue, asiakirja, jossa osoitetaan, että suuronnettomuuksien torjuntaa koskevat toimintaperiaatteet, turvallisuusjohtamisjärjestelmä toimintaperiaatteiden toteuttamiseksi ja sisäinen pelastussuunnitelma otetaan käyttöön 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
 - jos toiminnanharjoittaja katsoo, että A-luokkaan kuuluvaa jätealuetta ei vaadita, riittävät tiedot asian perustelemiseksi ja myös eritelmä mahdollisista onnettomuusriskeistä;
 - b) jätteen määrittely liitteessä II esitetyn mukaisesti ja maininta toimintakauden aikana tuotettavan kaivannaisjätteen arvioidusta kokonaismäärästä;
 - c) kuvaus kyseiset jätteet tuottavasta toiminnasta sekä käsittelystä, joka jätteelle tehdään;
 - d) kuvaus haitallisista vaikutuksista, joita tällaisen jätteen sijoittamisesta mahdollisesti koituu ympäristölle ja ihmisten terveydelle, sekä tällaisten vaikutusten torjumiseen toteutettavista toimenpiteistä, jotta voidaan minimoida ympäristövaikutukset toiminnan aikana ja käytöstä poistamisen jälkeen, mukaan luetuna 11 artiklan 2 kohdan a, b, d ja e alakohdassa tarkoitetut näkökohdat;
 - e) tapauksen mukaan 10 artiklan sekä lisäksi 11 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaiset valvonta- ja seurantamenettelyt;
 - f) ehdotettu käytöstä poistamista koskeva suunnitelma, mukaan lukien kunnostaminen ja 12 artiklassa vahvistetut käytöstä poistamista seuraavat menettelyt ja seuranta;
 - g) jäljempänä 13 artiklassa vahvistetut toimenpiteet veden tilan huononemisen sekä ilman ja maaperän pilaantumisen **estämiseksi**;
 - h) ennen jätehuoltotoimien käynnistämistä toteutettava jätealueen vaikutuspiiriin mahdollisesti kuuluvan maan tilan kvantitatiivinen arviointi, jotta kunnostamista toteutettaessa voidaan vahvistaa vähimmäiskriteerit "tyydyttävää tilaa" varten.**

Jätehuoltosuunnitelmassa on annettava riittävästi tietoa, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida toiminnanharjoittajan kykyä toteuttaa 2 kohdassa asetetut jätehuoltosuunnitelman tavoitteet ja täyttää tämän direktiivin mukaiset velvoitteensa. **Suunnitelman avulla perustellaan erityisesti, miten 2 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaan valittu vaihtoehto ja menetelmä täyttää 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun jätehuoltosuunnitelman tavoitteet.**

4. Jätehuoltosuunnitelmaa on tarkasteltava uudelleen viiden vuoden välein ja/tai tarpeen mukaan muutettava, jos jätealueen toiminnassa tai sijoitetussa jätteessä tapahtuu merkittäviä muutoksia. Kaikista muutoksista on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle.

5. Mikäli samojen tietojen antaminen kahdesti ja toiminnanharjoittajan ylimääräinen työ voidaan näin välttää, jätehuoltosuunnitelmana voidaan käyttää muun kansallisen tai yhteisön lainsäädännön nojalla laadittuja suunnitelmia, joissa annetaan 3 kohdassa eriteltyt tiedot, sillä edellytyksellä, että kaikki 1—4 kohdan vaatimukset täytetään.

6. Toimivaltainen viranomainen hyväksyy jätehuoltosuunnitelman jäsenvaltioiden erikseen päättämien menettelyjen perusteella ja seuraa sen täytäntöönpanoa.

6 artikla

Suuronnettomuuksien torjunta ja tiedottaminen

1. Tätä artiklaa sovelletaan A-luokkaan kuuluviin jätealueisiin, lukuun ottamatta jätealueita, jotka kuuluvat direktiivin 96/82/EY soveltamisalaan.

Tiistai 6. syyskuuta 2005

2. Sanotun rajoittamatta yhteisön muun lainsäädännön ja erityisesti direktiivin 92/91/ETY ja direktiivin 92/104/ETY noudattamista jäsenvaltioiden on varmistettava, että suuronnettomuusvaarat havaitaan ja että jätealueiden suunnitteluun, rakentamiseen, toimintaan ja kunnossapitoon, käytöstä poistamiseen ja jälkihoitoon sisällytetään tarvittavat tekijät tällaisten onnettomuuksien torjumiseksi ja niiden ihmisten terveyteen, *ympäristöön ja/tai omaisuuteen* kohdistuvien haitallisten, myös rajat ylittävien, vaikutusten rajoittamiseksi.

3. Edellä 2 kohdassa vahvistettujen vaatimusten täyttämiseksi kunkin toiminnanharjoittajan on ennen toiminnan aloittamista laadittava suuronnettomuuksien torjuntaa koskevat toimintaperiaatteet kaivannaisjätteiden käsittelyn osalta ja otettava käyttöön turvallisuusjohtamisjärjestelmä niiden täytäntöönpanemiseksi liitteen I 1 kohdassa vahvistettujen osatekijöiden mukaisesti sekä otettava käyttöön sisäinen pelastussuunnitelma, joka sisältää onnettomuustapauksessa paikalla toteutettavat toimenpiteet.

Tämän osana toiminnanharjoittajan on nimettävä turvallisuusjohtaja vastaamaan suuronnettomuuksien torjuntaa koskevien toimintaperiaatteiden täytäntöönpanosta ja säännöllisestä valvonnasta.

Toimivaltaisen viranomaisen on laadittava ulkoinen pelastussuunnitelma, joka sisältää onnettomuustapauksessa paikan ulkopuolella toteutettavat toimenpiteet. Toiminnanharjoittajan on osana lupahakemusta toimittava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tällaisen suunnitelman laadinnassa tarvittavat tiedot.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetun pelastussuunnitelman tavoitteena on:

- a) pitää suuronnettomuudet ja muut tapahtumat hallinnassa niiden vaikutusten minimoimiseksi ja erityisesti rajoittaa ihmisten terveydelle, ympäristölle *ja/tai omaisuudelle* aiheutuvia vahinkoja;
- b) toteuttaa tarvittavat toimenpiteet ihmisten terveyden, *ympäristön ja/tai omaisuuden* suojelemiseksi suuronnettomuuksien ja muiden tapahtumien vaikutuksilta;
- c) antaa tarpeelliset tiedot väestölle ja asiaankuuluville alueen laitoksille ja viranomaisille;
- d) varautua ympäristön kunnostamiseen, ennalleen palauttamiseen ja puhdistamiseen suuronnettomuuden jälkeen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suuronnettomuuden sattuessa toiminnanharjoittaja antaa toimivaltaiselle viranomaiselle heti kaikki tiedot, joiden avulla voidaan minimoida onnettomuudesta ihmisten terveydelle aiheutuvat vaikutukset ja arvioida ja minimoida jo tapahtuneiden tai mahdollisten ympäristövahinkojen laajuus.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niille, joita asia koskee, annetaan mahdollisuus aikaisessa vaiheessa ja tehokkaasti osallistua 3 kohdassa tarkoitettujen ulkoisten pelastussuunnitelmien valmisteluun ja uudelleentarkasteluun. Tätä tarkoitusta varten niille, joita asia koskee, on tiedotettava kaikista tällaisista ehdotuksista ja on asetettava saataville asiaa koskevat tiedot, muun muassa tiedot oikeudesta osallistua päätöksentekoon ja toimivaltaisesta viranomaisesta, jolle lausunnot ja kysymykset tulee osoittaa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niillä, joita asia koskee, on oikeus esittää huomioitaan kohtuullisten aikataulujen puitteissa ja että nämä huomiot otetaan asianmukaisesti huomioon ulkoisia pelastussuunnitelmia laadittaessa.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että turvallisuustoimenpiteitä ja onnettomuustapauksissa vaadittavia toimia koskevat tiedot, jotka sisältävät vähintään liitteen I 2 kohdassa luetellut tekijät, ovat tarjolla ilmaiseksi ja selvänä niille, joita asia koskee.

Tällaisia tietoja tarkastellaan uudelleen ja tarpeen mukaan ajantasaistetaan kolmen vuoden välein.

7 artikla**Hakemus ja lupa**

1. Mikään jätealue ei saa toimia ilman toimivaltaisen viranomaisen myöntämää lupaa. Luvan on sisällettävä tämän artiklan 2 kohdassa eriteltyt seikat, ja siinä on selkeästi ilmoitettava 9 artiklassa tarkoitettujen perusteiden mukainen jätealueen luokka.

Tiistai 6. syyskuuta 2005

Jokaisen luvan on oltava tässä artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen, mutta tällaiseksi luvaksi voidaan yhdistellä muun kansallisen tai yhteisön lainsäädännön nojalla myönnettäviä lupia, jos näin menetellen voidaan välttää, että toiminnanharjoittajan tai toimivaltaisen viranomaisen on annettava samat tiedot tai tehtävä sama työ kahdesti. Tämän artiklan 2 kohdassa eriteltyjä seikkoja voi koskea yksi tai useampi lupa edellyttäen, että kaikki tämän artiklan mukaiset vaatimukset täyttyvät.

2. Lupahakemuksen tulee sisältää ainakin seuraavat seikat:
 - a) toiminnanharjoittajan henkilöllisyys;
 - b) jätealueen ehdotettu sijainti, mukaan luettuina mahdolliset vaihtoehtoiset sijoituspaikat;
 - c) **louhitun mineraalin tai mineraalien tyyppi ja louhintatoiminnan aikana sijoitetun irtomaan ja/tai juonimineraalien luonne;**
 - d) 5 artiklan nojalla laadittu **ja hyväksytty** jätehuoltosuunnitelma;
 - e) 14 artiklassa vaaditut riittävät rahoitusvakuus- tai vastaavat järjestelyt;
 - f) toiminnanharjoittajan direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ 5 artiklan mukaisesti toimittamat tiedot, jos kyseisen direktiivin mukaan on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi.
3. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää luvan vasta varmistuttuaan siitä, että:
 - a) toiminnanharjoittaja täyttää tässä direktiivissä säädetyt asiaankuuluvat vaatimukset;
 - b) jätehuolto ei ole suoranaisesti ristiriidassa direktiivin 75/442/ETY 7 artiklassa tarkoitettujen jätehuoltosuunnitelman tai siinä tarkoitettujen jätehuoltosuunnitelmien kanssa eikä muulla tavoin vaikeuta sen tai niiden toteuttamista.
4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset säännöllisin väliajoin tarkastelevat uudelleen ja tarvittaessa ajantasaistavat lupaehdoja:
 - jos jätealueen toiminnassa tai sijoitetussa jätteessä tapahtuu merkittäviä muutoksia;
 - seurannan tuloksista annetun ilmoituksen perusteella, joka toiminnanharjoittajan on 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti annettava, tai 17 artiklan mukaisesti suoritettujen tarkastusten perusteella;
 - 21 artiklan 3 kohdan mukaisen parhaissa käytettävissä olevissa tekniikoissa tapahtuvia merkittäviä muutoksia koskevan tietojenvaihdon perusteella.
5. Tämän artiklan nojalla myönnettyyn lupaan sisältyvät tiedot saatetaan pyynnöstä toimivaltaisten kansallisten ja yhteisön **viranomaisten** saataville **jätealueiden kansallisten ja yhteisöä koskevien luetteloiden laatimista** varten. Puhtaasti kaupallisia luottamuksellisia tietoja, kuten liikesuhteita, kustannustekijöitä ja taloudellisten mineraalivarojen määrää koskevia tietoja, ei julkisteta.

8 artikla

Yleisön osallistuminen

1. Yleisölle tiedotetaan julkisin ilmoituksin tai muin asianmukaisin tavoin, kuten mahdollisuuksien mukaan sähköisin viestimin seuraavat seikat päätöksenteon varhaisessa vaiheessa ja viimeistään heti, kun tiedot voidaan kohtuudella antaa:
 - a) lupahakemus;
 - b) tarvittaessa tieto, että lupahakemusta koskevasta päätöksestä käydään 16 artiklan mukaisia jäsenvaltioiden välisiä neuvotteluja;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 85/337/ETY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1985, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/35/EY (EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17).

Tiistai 6. syyskuuta 2005

- c) yksityiskohtaiset tiedot toimivaltaisista viranomaisista, jotka vastaavat päätöksenteosta, joilta saa asiaan liittyviä tietoja ja joille huomautukset tai kysymykset voidaan esittää, sekä yksityiskohtaiset tiedot huomautusten tai kysymysten esittämistä koskevasta aikataulusta;
- d) mahdollisten päätösten luonne;
- e) tilanteen mukaan yksityiskohtaiset tiedot ehdotuksesta luvan tai lupaehtojen tarkistamiseksi;
- f) milloin, missä ja miten asianomaiset tiedot saatetaan saataville;
- g) yksityiskohtaiset tiedot menettelyistä 7 kohdan mukaista yleisön osallistumista varten.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaisen ajan kuluessa niiden, joita asia koskee, saataville saatetaan:
- a) kansallisen lainsäädännön mukaisesti tärkeimmät selvitykset ja tiedot, jotka toimivaltaiselle viranomaiselle on toimitettu ajankohtana, jona yleisölle annetaan asiasta 1 kohdassa tarkoitettut tiedot;
- b) ympäristöä koskevan tiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY⁽¹⁾ säännösten mukaisesti muut kuin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot, jotka ovat merkityksellisiä päätöksen kannalta tämän direktiivin 7 artiklan mukaisesti ja jotka saatetaan saataville vasta, kun yleisölle on ilmoitettu tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yleisölle tiedotetaan tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti lupaehtojen ajantasaistamisesta 7 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
4. Niillä, joita asia koskee, on oikeus ilmaista toimivaltaiselle viranomaiselle huomautuksensa ja mielipiteensä ennen kuin lupahakemuksesta päätetään.
5. Päätöstä tehtäessä tämän artiklan mukaisten kuulemisten tulokset on otettava asianmukaisesti huomioon.
6. Kun päätös on tehty, toimivaltaisen viranomaisen on tiedotettava niille, joita asia koskee, asianmukaisen menettelyjen mukaisesti ja saatettava niiden saataville seuraavat tiedot:
- a) päätöksen sisältö mukaan lukien jäljennös luvasta;
- b) perusteet ja näkökohdat, joihin päätös perustuu.
7. Jäsenvaltiot päättävät tässä artiklassa tarkoitettua yleisön osallistumista koskevista yksityiskohtaisista järjestelyistä siten, että niillä, joita asia koskee, on mahdollisuus valmistautua ja osallistua tehokkaasti.

9 artikla**Jätealueiden luokittelujärjestelmä**

Toimivaltaisten viranomaisten on tämän direktiivin soveltamiseksi luokiteltava jätealue luokkaan A kuuluvaksi liitteessä III esitettyjen perusteiden mukaisesti.

10 artikla**Tyhjät louhokset**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoittaessaan kaivannaisjätettä **tai muuta louhittua ainetta** kunnostamis- ja rakentamistarkoituksessa takaisin tyhjiin louhoksiin, olivat ne peräisin maan päällä tai alla suoritetusta louhinnasta, toiminnanharjoittaja ryhtyy asianmukaisiin toimenpiteisiin, jotta:

- 1) turvataan kaivannaisjätteen vakaus 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tarvittavin muutoksin;

⁽¹⁾ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

Tiistai 6. syyskuuta 2005

- 2) torjutaan maaperän sekä pinta- tai pohjavesien pilaantuminen 13 artiklan 1, 3 ja 5 kohdan mukaisesti, tarvittavin muutoksin;
 - 3) varmistetaan kaivannaisjätteen **ja tyhjän louhoksen** seuranta 12 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti, tarvittavin muutoksin.
2. Tyhjen louhosten täyttämässä käytettyihin muihin kuin kaivannaisjätteisiin sovelletaan edelleen direktiiviä 1999/31/EY.

11 artikla

Jätealueiden rakentaminen ja hoito

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätealueiden hoidosta vastaavat pätevät henkilöt, niissä seurataan teknistä kehitystä ja niiden henkilökuntaa koulutetaan.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on saatava varmuus siitä, että rakentaessaan uuden jätealueen tai muuttaessaan olemassa olevaa jätealuetta toiminnanharjoittaja varmistaa, että:
 - a) jätealueen sijainti on sopiva, ottaen huomioon erityisesti **suojelettuja alueita koskevat yhteisön tai jäsenvaltioiden velvoitteet sekä** geologiset, hydrologiset, hydrogeologiset, seismiset ja geotekniset tekijät, ja jätealue on suunniteltu siten, että se täyttää lyhyellä ja pitkällä aikavälillä ne vaatimukset, jotka asetetaan maaperän, ilman, pohjavesien ja pintavesien pilaantumisen estämiseksi, ottaen huomioon erityisesti direktiivit 76/464/ETY⁽¹⁾, 80/68/ETY⁽²⁾ ja 2000/60/EY, ja, jos luvassa sitä edellytetään, saastuneen veden ja suotoveden keräämiselle sekä veden ja tuulen aiheuttaman eroosion vähentämiseksi siltä osin kuin tämä on teknisesti mahdollista ja taloudellisesti toteutettavissa;
 - b) jätealue on rakennettu asianmukaisella tavalla ja sitä hoidetaan ja ylläpidetään siten, että varmistetaan sen fyysinen vakaus ja estetään maaperän, ilman, pintavesien ja pohjavesien pilaantuminen tai saastuminen lyhyellä ja pitkällä aikavälillä sekä rajoitetaan maisemalle mahdollisesti aiheutuva vahinko mahdollisimman pieneksi;
 - c) on huolehdittu sopivista suunnitelmista ja järjestelyistä, joiden mukaisesti jätealuetta seuraavat ja tarkastavat säännöllisesti pätevät henkilöt ja joiden pohjalta ryhdytään toimiin, jos tulokset osoittavat epävakautta tai vesien tai maaperän saastumista;
 - d) on huolehdittu sopivista järjestelyistä maan ennallistamiseksi ja jätealueen poistamiseksi käytöstä;
 - e) on huolehdittu sopivista jätealueen käytöstä poistamisen jälkeisistä järjestelyistä.

Edellä c alakohdassa tarkoitetuista seurannasta ja tarkastuksista pidetään kirjaa niin, että tiedot liitetään lupa-asiakirjoihin, jotta varmistetaan tiedon siirtyminen etenkin toiminnanharjoittajan vaihtuessa.

3. Toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle aiheettomasti viivyttämättä ja joka tapauksessa 48 tunnin kuluessa kaikista jätealueen vakauteen todennäköisesti vaikuttavista tapahtumista ja jätealueen valvonta- ja seurantamenettelyissä paljastuneista merkittävistä haitallisista vaikutuksista ympäristöön. Toiminnanharjoittajan on tarpeen mukaan toteutettava sisäinen pelastussuunnitelma ja pantava täytäntöön kaikki korjaustoimenpiteitä koskevat toimivaltaisen viranomaisen ohjeet.

Toiminnanharjoittajan on vastattava tällaisista toimista aiheutuneista kustannuksista.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 76/464/ETY, annettu 4 päivänä toukokuuta 1976, tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta (EYVL L 129, 18.5.1976, s. 23), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/60/EY.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 80/68/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1979, pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 20, 26.1.1980, s. 43), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48).

Tiistai 6. syyskuuta 2005

Toimivaltaisen viranomaisen vahvistamin säännöllisin väliajoin, mutta kuitenkin vähintään kerran vuodessa, toiminnanharjoittajan on kerättyjen tietojen perusteella tehtävä toimivaltaisille viranomaisille ilmoitus seurannan tuloksista lupaehtojen noudattamisen osoittamiseksi ja jätteen sekä jätealueen käyttäytymisestä saatavan tiedon lisäämiseksi. Ilmoituksen perusteella toimivaltainen viranomainen voi päättää, että riippumattoman asiantuntijan tekemä validointi on tarpeen.

12 artikla

Jätealueiden käytöstä poistamista
ja sen jälkeistä aikaa koskevat menettelyt

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 2—5 kohtaa noudatetaan.
2. Jätealueen käytöstä poistamista koskeva menettely voidaan käynnistää vain, jos yksi seuraavista ehdoista täyttyy:
 - a) luvassa ilmoitetut asiaa koskevat ehdot täyttyvät,
 - b) toimivaltainen viranomainen on antanut siihen luvan toiminnanharjoittajan pyynnöstä,
 - c) toimivaltainen viranomainen tekee siitä perustellun päätöksen.
3. Jätealuetta voidaan pitää lopullisesti käytöstä poistettuna vasta, kun toimivaltainen viranomainen on aiheuttomasti viivyttämättä toteuttanut lopullisen tarkastuksen paikalla, arvioinut kaikki toiminnanharjoittajan antamat selvitykset, todentanut, että paikka on kunnostettu ja ilmoittanut toiminnanharjoittajalle käytöstä poistamisen hyväksymisestä.

Tämä lupa ei vähennä toiminnanharjoittajan lupaehtojen tai muita lainsäädännön mukaisia velvoitteita.

4. Toiminnanharjoittaja on vastuussa jätealueen ylläpidosta, seurannasta ja valvonnasta käytöstä poistamisen jälkeen niin kauan kuin toimivaltainen viranomainen tätä edellyttää, ottaen huomioon vaaran luonteen ja keston, paitsi jos toimivaltainen viranomainen päättää ottaa hoitaakseen nämä toiminnanharjoittajan tehtävät jätealueen lopullisen käytöstä poistamisen jälkeen, sanotun kuitenkin rajoittamatta jätteen haltijan vastuuta koskevan kansallisen tai yhteisön lainsäädännön soveltamista.
5. Kun toimivaltainen viranomainen katsoo jätealueen käytöstä poistamisen jälkeen **yhteisön ympäristönormien ja erityisesti direktiivien 76/464/ETY, 80/68/ETY ja 2000/60/EY säännösten noudattamisen kannalta** tarpeelliseksi, toiminnanharjoittajan on **muun muassa** erityisesti valvottava jätealueen fyysistä ja kemiallista vakautta ja minimoitava kaikki haittavaikutukset ympäristöön, erityisesti pinta- ja pohjavesiin varmistamalla, että
 - a) kaikkia jätealueeseen liittyviä rakenteita seurataan ja niitä ylläpidetään siten, että kaikki valvonta- ja mittauslaitteet ovat aina käyttövalmiina;
 - b) mahdolliset ylivuotokanavat ja patoaukot pidetään puhtaina ja tyhjinä;
 - c) **passiivisia ja aktiivisia vedenpuhdistuslaitoksia perustetaan tarvittaessa estämään pilaantuneen suotoveden siirtyminen alueelta läheisiin pohjavesiin tai pintavesimuodostumiin.**

6. Jätealueen sulkemisen jälkeen toiminnanharjoittajan on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista jätealueen vakautteen todennäköisesti vaikuttavista tapahtumista ja kehityksestä sekä valvonta- ja seurantamenettelyissä paljastuneista merkittävistä haitallisista vaikutuksista ympäristöön. Toiminnanharjoittajan on tarpeen mukaan toteutettava sisäinen pelastussuunnitelma ja pantava täytäntöön kaikki korjaustoimenpiteet koskevat toimivaltaisen viranomaisen ohjeet.

Toiminnanharjoittajan on vastattava tällaisista toimista aiheutuneista kustannuksista.

Toimivaltaisen viranomaisen päättämässä tapauksissa ja vahvistamin säännöllisin väliajoin **ja joka tapauksessa vähintään kerran vuodessa** toiminnanharjoittajan on kerättyjen tietojen perusteella tehtävä toimivaltaisille viranomaisille ilmoitus seurannan tuloksista lupaehtojen noudattamisen osoittamiseksi ja jätteen sekä jätealueen käyttäytymisestä saatavan tiedon lisäämiseksi.

13 artikla

Veden tilan huononemisen sekä ilman
ja maaperän pilaantumisen estäminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on saatava varmuus siitä, että toiminnanharjoittaja on toteuttanut tarvittavat toimenpiteet **yhteisön ympäristönormien noudattamiseksi ja erityisesti veden nykyisen tilan huononemisen estämiseksi direktiivin 2000/60/EY mukaisesti niin, että muun muassa** voidaan:

- a) arvioida sijoitetusta jätteestä mahdollisesti syntyvän suotoveden määrä ja suotoveden epäpuhtauspitoisuus sekä jätealueen toiminnan aikana että sen käytöstä poistamisen jälkeen ja määrittää jätealueen vesitasapaino;
- b) estää tai minimoida suotoveden synty ja jätteiden aiheuttama pinta- ja/tai pohjavesien sekä maaperän saastuminen;
- c) **kerätä saastunut vesi ja suotovesi;**
- d) **käsitellä** jätealueesta kerätty saastunut vesi, suotovesi **ja muu saastunut vesi** jätealueelta johdettavilta vesiltä edellytetyn laadun saavuttamiseksi **niin, että se vastaa yhteisön velvoitteita ja etenkin direktiiveissä 76/464/EY, 80/68/EY ja 2000/60/EY olevia velvoitteita.**

2. Toimivaltaisen viranomaisen on huolehdittava siitä, että toiminnanharjoittaja on toteuttanut tarvittavat toimet pöly- ja kaasupäästöjen ehkäisemiseksi tai vähentämiseksi.

3. Kun ympäristöriskien arvioinnin perusteella, ottaen erityisesti soveltuvin osin huomioon direktiivit 76/464/EY, 80/68/EY ja 2000/60/EY, toimivaltaisen viranomaisen on päättänyt, että suotoveden keruu ja käsittely ei ole välttämätöntä, tai on todettu, että jätealue ei muodosta mahdollista vaaraa maaperälle, pohjavedelle tai pintavedelle, 1 kohdan b, c ja d alakohdan vaatimuksia voidaan vastaavasti lieventää tai niistä voidaan luopua.

4. Jollei kyseessä ole kaivannaisjätteiden hävittämistä varten rakennettu vesistö, jäsenvaltiot **kieltävät** kiinteässä, liete- tai nestemäisessä olomuodossa olevan kaivannaisjätteen päästämisen vastaanottaviin vesistöihin **jollei** toiminnanharjoittaja **voi ennalta osoittaa, että** asiaa koskevia direktiivien 76/464/EY, 80/68/EY ja 2000/60/EY vaatimuksia **on noudatettu.**

5. **Tyhjien louhosten, mukaan luettuna maanalaiset louhokset ja uudelleen täytetyt avolouhokset, osalta, joiden annetaan täyttyä vedellä sulkemisen jälkeen, toiminnanharjoittaja toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet veden tilan heikkenemisen ja maaperän pilaantumisen estämiseksi ja toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot seuraavista tekijöistä vähintään kuusi kuukautta ennen tyhjien louhosten vedenpoiston lopettamista:**

- a) **louhoksia koskeva pohjapiirros, johon on merkitty selvästi alueet, joiden annetaan täyttyä vedellä vedenpoiston päätyttyä, sekä geologiset yksityiskohdat;**
- b) **yhteenvedo louhoksissa havaitun veden määrästä ja laadusta vähintään kahden viimeksi kuluneen työskentelyvuoden ajalta;**
- c) **ennusteet kaikkien pilaavien päästöjen vaikutuksista, mukaan luettuna sijainti ja määrä, joita louhoksista tulevaisuudessa pääsee pohja- ja pintaveteen, sekä suunnitelmat näiden päästöjen lieventämiseksi ja korjaamiseksi;**
- d) **ehdotukset louhosten vedellä täyttymisen seuraamiseksi, jotta voidaan antaa varhainen varoitus lieventävien toimenpiteiden alulle panemiseksi.**

6. Syanidia sisältävän altaan osalta toiminnanharjoittajan on parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa käyttäen varmistettava, että heikkoon happoon liukenevaa syanidia kertyy altaaseen mahdollisimman vähän, ja joka tapauksessa niiden jätealueiden osalta, joille on aiemmin myönnetty lupa tai jotka ovat jo toiminnassa ... (*) siten, että heikkoon happoon liukenevan syanidin pitoisuus paikassa, jossa tuotantolaitoksen rikastusjäte sijoitetaan altaaseen, ei saa ylittää 50 ppm ... (*) alkaen, 25 ppm ... (**) alkaen, 10 ppm ... (***) alkaen ja 10 ppm niiden jätealueiden osalta, joille lupa myönnetään ... (*) jälkeen.

(*) 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päivämäärä.

(**) 5 vuotta 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun päivämäärän jälkeen.

(***) 10 vuotta 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun päivämäärän jälkeen.

Tiistai 6. syyskuuta 2005

Toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä toiminnanharjoittajan on osoitettava kyseisen paikan erityisolosuhteet huomioon ottavan riskianalyysin avulla, että näitä pitoisuusarvoja ei ole tarpeen alentaa enempää.

14 artikla

Rahoitusvastuu

1. Ennen kuin kaivannaisjätettä aletaan koota tai sijoittaa jätealueelle, toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava jäsenvaltioiden erikseen päättämien **ja komission hyväksymien** menettelyjen mukaisesti rahoitusvakuus (esimerkiksi rahamääräisenä talletuksena, teollisuuden rahoittama keskinäinen takuurahasto mukaan luettuna) tai vastaava, jotta
 - a) kaikki tässä direktiivissä vahvistetut velvoitteet, mukaan luettuina käytöstä poistamisen jälkeistä aikaa koskevat velvoitteet, täytetään;
 - b) on olemassa helposti käytettävissä olevia varoja paikan **maa-alueen sekä suoraan jätealueen vaikutuspiirissä olleen maa-alueen** kunnostamiseen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun vakuuden määrä lasketaan seuraavien seikkojen perusteella:
 - a) jätealueen todennäköiset ympäristövaikutukset, ottaen huomioon erityisesti jätealueen luokka, jätteen luonne ja kunnostetun maan käyttö tulevaisuudessa;
 - b) olettaen, että tarvittavat kunnostustyöt arvioi ja suorittaa riippumaton ja soveltuvalla tavalla pätevä kolmas osapuoli.
3. Vakuuden määrä mukautetaan **säännöllisin väliajoin kaikkien niiden kunnostustöiden mukaan, joita tarvitaan paikan maa-alueella sekä suoraan jätealueen vaikutuspiirissä olleella maa-alueella.**
4. Hyväksyessään jätealueen käytöstä poistamisen 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisen viranomaisen on annettava toiminnanharjoittajalle kirjallinen lausunto, jolla tämä vapautetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vakuusveloitteesta, lukuun ottamatta velvoitteita, jotka liittyvät jätealueen lopullisen käytöstä poistamisen jälkeiseen vaiheeseen 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

15 artikla

Ympäristövastuu

Lisätään direktiivin 2004/35/EY liitteeseen III kohta seuraavasti:

"13. Kaivannaisjätteiden huolto kaivannaisteollisuuden jätehuollosta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/.../EY (*) mukaisesti.

(*) EUVL L ..."

16 artikla

Rajat ylittävät vaikutukset

1. Jos jäsenvaltio, jossa jätealue sijaitsee, on tietoinen siitä, että A-luokkaan kuuluvan jätealueen toiminnasta todennäköisesti aiheutuu merkittäviä haitallisia vaikutuksia ympäristöön ja niistä mahdollisesti aiheutuvia riskejä ihmisten terveydelle toisessa jäsenvaltiossa, tai jos tällaisten merkittävien vaikutusten kohteeksi joutuva jäsenvaltio sitä pyytää, sen jäsenvaltion, jonka alueella 7 artiklan nojalla tehty lupahakemus on jätetty, on toimitettava mainitussa artiklassa tarkoitettut tiedot toiselle jäsenvaltiolle samaan aikaan kuin se saattaa kyseiset tiedot omien kansalaistensa saataville.

Tällaisia tietoja käytetään pohjana mahdollisesti tarvittavissa, jäsenvaltioiden kahdenvälisiin suhteisiin kuuluvissa sekä vastavuoroisuuteen ja tasapuolisuuteen perustuvissa neuvotteluissa.

Tiistai 6. syyskuuta 2005

2. Jäsenvaltioiden välisissä kahdenvälisissä neuvotteluissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hakemukset saatetaan soveltuvaksi ajaksi myös niiden, joita asia koskee, saataville todennäköisten vaikutusten kohteena olevassa jäsenvaltiossa, jotta niillä on oikeus esittää niistä huomautuksensa ennen kuin toimivaltainen viranomainen tekee päätöksensä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että onnettomuuden sattuessa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla jätealueella toiminnanharjoittajan 6 artiklan 4 kohdan nojalla toimivaltaiselle viranomaiselle antamat tiedot toimitetaan välittömästi toiselle jäsenvaltiolle, jotta voidaan minimoida onnettomuudesta ihmisten terveydelle aiheutuvat seuraukset ja arvioida ja minimoida tosiasiallisten ja mahdollisten ympäristövahinkojen laajuus.

17 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen suorittamat tarkastukset

1. Ennen jätteen sijoittamisen aloittamista ja siitä lähtien kyseisessä jäsenvaltiossa päätettävien säännöllisin väliajoin, myös lopullisen käytöstä poistamisen jälkeen, toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava kaikki 7 artiklassa tarkoitettut jätealueet varmistaakseen, että niissä noudatetaan asiaankuuluvia lupaehtoja. Tarkastusten myönteiset tulokset eivät vähennä toiminnanharjoittajan lupaehtojen mukaista vastuuta.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että toiminnanharjoittaja pitää ajantasaista rekisteriä kaikista jätehuolto-toimista ja toimittaa nämä tiedot toimivaltaisen viranomaisen tarkastettaviksi sekä varmistaa, että jätealuetta koskevien ajantasaisen tiedon ja rekisterien siirrosta huolehditaan asianmukaisesti, jos toiminnanharjoittaja vaihtuu jätealueen toiminnan aikana.

18 artikla

Velvollisuus antaa kertomuksia

1. Jäsenvaltioiden on kolmen vuoden välein toimitettava komissiolle kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Kertomus on laadittava 23 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti komission valmisteleman kyselylomakkeen tai kaavan pohjalta. Kertomus on toimitettava komissiolle yhdeksän kuukauden kuluessa kertomuksen kattaman kolmivuotiskauden päättymisestä.

Komissio julkaisee kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltioiden laatimat kertomukset.

2. Jäsenvaltioiden on vuosittain toimitettava komissiolle tiedot tapahtumista, jotka toiminnanharjoittajat ilmoittavat 11 artiklan 3 kohdan ja 12 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Komissio saattaa nämä tiedot pyynnöstä muiden jäsenvaltioiden saataville. Jäsenvaltioiden on puolestaan pyydyttäessä saatettava nämä tiedot niiden saataville, joita asia koskee, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön lainsäädäntöä ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta.

19 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on laadittava säännöt tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säädösten rikkomisesta langetettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että säännöt noudatetaan. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Tiistai 6. syyskuuta 2005

20 artikla

Käytöstä poistettujen paikkojen luettelointi

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella sijaitsevista käytöstä poistetuista paikoista — hylätyt paikat mukaan luettuina — joista aiheutuu vakavia haitallisia vaikutuksia ympäristöön tai joista mahdollisesti keskipitkällä tai lyhyellä aikavälillä tulee vakavia uhkia ihmisten terveydelle tai ympäristölle, laaditaan luettelo, joka ajantasaistetaan säännöllisin väliajoin. Tämä luettelo, joka on saatettava yleisön saataville, on laadittava ... (*) *mennessä* ottaen huomioon 21 artiklassa tarkoitettujen menetelmät, jos ne ovat käytettävissä.

21 artikla

Tietojenvaihto

1. Komissio, jota avustaa 23 artiklassa tarkoitettu komitea, varmistaa, että jäsenvaltiot vaihtavat soveltavalla tavalla teknisiä ja tieteellisiä tietoja seuraavia seikkoja koskevien menetelmien kehittämiseksi:

- a) 20 artiklan täytäntöönpano;
- b) 20 artiklan mukaisesti tunnistettujen käytöstä poistettujen paikkojen kunnostaminen 4 artiklassa vahvistettujen vaatimusten täyttämiseksi. Tällaisten menetelmien avulla voidaan laatia soveltuvimmat riskianalysimenettelyt ja korjaavat toimenpiteet ottaen huomioon erilaiset geologiset, hydrogeologiset ja ilmastolliset erityispiirteet eri puolilla Eurooppaa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset seuraavat parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehittymistä tai että heille tiedotetaan siitä.

3. Komissio järjestää parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa ja siihen liittyvää seurantaa ja niiden kehitystä koskevaa tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden ja asiaa käsittelevien organisaatioiden välillä. Komissio julkaisee tällaisen tietojenvaihdon tulokset.

22 artikla

Täytäntöönpano- ja muuttamistoimenpiteet

1. Viimeistään ... (**) komissio antaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti ja antaen etusijan e, f ja g kohdalle seuraavia seikkoja koskevat säännökset:

- a) 7 artiklan 5 kohdassa ja 12 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen tietojen yhtenäistäminen ja säännöllinen toimittaminen;
- b) 13 artiklan 6 kohdan täytäntöönpano, mukaan luettuna heikkoon happoon liukenevan syanidin määrittelyyn liittyvät tekniset vaatimukset ja sen mittausten menetelmä;
- c) tekniset suuntaviivat 14 artiklan 2 kohdan vaatimusten mukaiselle rahoitusvakuuden asettamiselle;
- d) tekniset suuntaviivat 17 artiklan mukaisille tarkastuksille;
- e) liitteessä II vahvistettua jätteen määrittelyä koskevien teknisten vaatimusten täydentäminen;
- f) 3 artiklan 3 kohdassa olevan määritelmän tulkinta;
- g) jätealueiden luokitteluperusteiden määrittäminen liitteen III mukaisesti;
- h) tämän direktiivin teknisessä täytäntöönpanossa tarvittavien yhdenmukaistettujen näytteidenottostandardien ja analyysimenetelmien määrittäminen.

2. Komissio vahvistaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti tarvittaessa muutokset, joilla liitteet mukautetaan tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen.

Tällaisia muutoksia tehdään ympäristönsuojelun tason parantamiseksi.

(*) Neljän vuoden kuluttua 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päiväästä.

(**) Kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

23 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa direktiivin 75/442/EY 18 artiklalla perustettu komitea, jäljempänä "komitea".
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

24 artikla

Siirtymävaiheen säännös

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jätealueilla, joille on jo myönnetty lupa tai jotka ovat jo toiminnassa ... (*), noudatetaan tämän direktiivin säännöksiä viimeistään ... (**), lukuun ottamatta 14 artiklan 1 kohdan säännöksiä, joiden noudattaminen on varmistettava viimeistään ... (***), ja 13 artiklan 6 kohdan säännöksiä, joiden noudattaminen on varmistettava mainitussa artiklassa vahvistetun aikataulun mukaisesti.
2. Edellä 1 kohtaa ei sovelleta ... päivään ...kuuta ... (*) mennessä käytöstä poistettuihin jätealueisiin.
3. **Rajoittamatta 1 kohdan soveltamista jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän direktiivin voimaantulosta tai, kun on kyse uusista jäsenvaltioista, näiden liittymisajankohdasta alkaen ja riippumatta 1 kohdassa tarkoitettua jätealueen käytöstä poistamisesta, toiminnanharjoittaja**
 - a) **varmistaa, että kyseistä jätealuetta käytetään ja hoidetaan mahdollisen käytöstä poistamisen jälkeen tavalla, joka ei rajoita tämän direktiivin vaatimusten täyttämistä eikä muun yhteisön lainsäädännön noudattamista direktiivi 2000/60/EY mukaan lukien;**
 - b) **varmistaa, että kyseinen jätealue ei aiheuta suotovedestä, pilaantuneesta vedestä, mistään muusta valumasta tai kiinteästä, lietemäisestä tai nestemäisestä jätteestä johtuvaa direktiivissä 2000/60/EY tarkoitettua pinta- tai pohjaveden tilan heikentymistä tai maaperän pilaantumista;**
 - c) **toteuttaa kaikki tarvittavat toimet kaikkien b alakohtaa koskevien säännönvastaisuuksien seurauksien korjaamiseksi ja asiaan liittyvän yhteisön lainsäädännön kuten direktiivin 2000/60/EY noudattamiseksi.**
4. **Jos komission ehdotus viedään neuvostossa käsiteltäväksi vuoden 2005 liittymisasiakirjan 55 artiklan (tai liittymispöytäkirjan, mikäli Euroopan perustuslaista tehty sopimus on tullut voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007) mukaisesti, neuvosto käyttää kyseiseen säännökseen perustuvaa harkintavaltaansa tavalla, joka ei vahingoita tämän direktiivin tavoitteita.**

25 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ... (****) mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

(*) 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päivämäärä.

(**) Neljä vuotta 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päivämäärän jälkeen.

(***) Kuusi vuotta 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päivämäärän jälkeen.

(****) **18 kuukautta** tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

Tiistai 6. syyskuuta 2005

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

27 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...ssa/ssä ... päivänä ...kuuta ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puheenjohtaja

Neuvoston puolesta
Puhemies

LIITE I

SUURONNETTOMUUKSIEN TORJUNTAA KOSKEVAT TOIMINTAPERIAATTEET
JA NIILLE, JOITA ASIA KOSKEE, ANNETTAVAT TIEDOT

1. Suuronnettomuuksien torjuntaa koskevat toimintaperiaatteet

Suuronnettomuuksien torjuntaa koskevien toiminnanharjoittajan toimintaperiaatteiden ja turvallisuusjohtamisjärjestelmän olisi oltava oikeasuhteiset jätealueesta aiheutuvaan suuronnettomuusriskiin. Niiden täytäntöönpanemisessa on otettava huomioon seuraavat tekijät:

- 1) suuronnettomuuksien torjuntaa koskeviin toimintaperiaatteisiin pitäisi sisältyä toiminnanharjoittajan yleiset päämäärät ja toiminnan ohjenuorat, jotka koskevat suuronnettomuuksien vaaran rajoittamista;
- 2) turvallisuusjohtamisjärjestelmän pitäisi sisältää se osa yleistä johtamisjärjestelmää, johon kuuluu organisaatorakenne, vastualueet, käytännöt, menettelyt, menetelmät ja voimavarat, jotka mahdollistavat suuronnettomuuksien torjuntaa koskevien toimintaperiaatteiden määrittelyn ja täytäntöönpanon;
- 3) turvallisuusjohtamisjärjestelmän yhteydessä käsitellään seuraavia kysymyksiä:
 - a) organisaatio ja henkilökunta: suuronnettomuusvaarojen hallintaan osallistuvan henkilöstön tehtävät ja vastualueet kaikilla organisaatiotasolla; tällaisen henkilökunnan koulutustarpeiden kartoitus ja näin yksilöidyn koulutuksen järjestäminen; henkilöstön ja tarvittaessa alihankkijoiden osallistuminen;
 - b) suuronnettomuusvaarojen tunnistaminen ja arviointi: normaalissa tai normaalista poikkeavassa toiminnassa mahdollisesti esiintyvien suuronnettomuusvaarojen järjestelmälliseksi tunnistamiseksi sekä niiden todennäköisyyden ja vakavuuden arvioimiseksi tarvittavien menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto;
 - c) käytönvalvonta: laitoksen ja sen prosessien sekä laitteiden turvallista käyttöä ja kunnossapitoa sekä seisokkeja koskevien menettelytapojen käyttöönotto ja ohjeiden antaminen;
 - d) muutostilanteet: jätealueiden muuttamista tai uusien jätealueiden suunnittelua koskevista menettelyistä päättäminen ja niiden käyttöönotto;